

Dyr; den højtærede Minister vil hen til Dørtærskelen, men ikke over den. Jeg haaber, at der til Slutning maa kunne findes en Form, hvorunder der kan gives nogen Erstatning. Det, som er opstillet af det ærede Medlem for 11te Kredts (B. Pedersen) og mig, er ikke det, som vi forlange som et Ultimatum. Find en anden Form, find en anden Maade, hvor Landbruget i den Henseende kan hjælpes, saa skal jeg sandelig fravalde min Vædring og med Glæde acceptere det, som sættes i Stedet.

Der er et Par smaa Vædringer, hvor Mindretallet indtager et Særstandpunkt; men det skal jeg ikke komme langt ind paa. Med Hensyn til Nr. 16 vil jeg blot bemærke, at jeg haaber, Mindretallet i Udvalget indtager en stærk Stilling. Vi ere i det sjældne Tilfælde at have byttet Rolle med Flertallet; vi ere blevne ministerielle. Som de Herrers se, fastholde vi det gode og unde i Ministerens Forslag, at Begyndelsesmulkten er 2 Kr. Flertallet har forhøjet den til 10 Kr.; jeg haaber, at Flertallet i Salen støtter Mindretallet i Udvalget paa dette Punkt.

Formanden: Det ærede Medlem tog paa egne og Medforslagsstilleres Vegne Vædringsforslag under Nr. 9 tilbage? (Casper sen: Ja!) Efter Forretningsordenen spørger jeg, om nogen optager det (Dphold). Da det ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg skal kun tillade mig at udtale mig om de Vædringsforslag, med Hensyn til hvilke der er særlig Grund til at gøre Bemærkninger, medens jeg for ikke at trætte skal forbigaa eller blot nævne dem, jeg tiltræder, eller som jeg ikke har noget imod blive vedtagne. Det første stillede Vædringsforslag gaar ud paa, at der for Statskassens Regning skal bestikkes 6 Kredtsdyrlæger til at føre et almindeligt Tilsyn med Husdyrenes Sundhedstilstand; det maa antages, at de skulle underlægges Veterinærphysikus. Dette Forslag er mig for saa vidt meget velkomment, som jeg jo selv tidligere i dette Ting har haft Beslighed til at udtale, at vi have i høj Grad Trang til saadanne Dyrlæger. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Raben) mindede om, at der gentagne Gange har været søgt Bevilling til Amtsdyrlæger, en offentlig Dyrlæge i hvert Amt, en Under-veterinær, om jeg saa maa sige. Det er ganske rigtigt, jeg tror to Gange i det mindste, og desuden har der været Tilbud til andre Ordninger. Dette Forslag gaar ud paa 6 Dyrlæger, 1 for hvert tredje Amt.

Jeg vil anse denne Foranstaltning for i høj Grad hensigtsmæssig og nyttig, men jeg skal ikke nægte, at naar man vil gaa til en Ordning af det offentlige Dyrlægebæjen — vi have nu kun een offentlig Dyrlæge, nemlig Veterinærphysikus — tror jeg, det maa ske paa en lidt mere omfattende Maade, og navnlig maa man ogsaa røre ved Veterinærphysikus. Forholdet er nu det, at Dyrlægerne saa Honorar for at udføre Veterinærphysikus's Forretninger; i Reglen har det været saaledes, at Stillingen har været lønnet med et Par Tusinde Kroner, og altsaa kan det ikke være noget selvstændigt Embede, i Reglen har det været forbundet med en Væxerpost paa Landbohøjskolen. Noget mere urimeligt kan man ikke tænke sig. For Djeblikket er det ganske vist saa, at vedkommende er afgaaet som Væxer; men i Reglen er Forholdet det, at det er videnstabelig dygtige og tillige praktiske Veterinærer, der honoreres, naar de ansættes i denne Stilling. Den paalægger vedkommende foruden at være Formand for det veterinære Sundhedsraad, et meget betydeligt Ansvar. Bestride Forretningen kan ingen enkelt Mand; det kunde han, hvis han havde nogle Distriktsdyrlæger under sig. Jeg vil blot nævne saadanne Tilfælde, som de store Epidemier, vi have haft, hvor der kom Lungesyge i stort Omfang og Svinedifteritis omkring i Landet, foruden at den var brændende i Kjøbenhavn. Det følger af sig selv, at naar Veterinærphysikus skal gøre, hvad der kræves af ham, skal han komme til Stede saa snart som muligt paa de Pladser, hvor der er Sygdomme, i alt Fald ved det første Udbrud. Naar han tillige er Væxer, skal han jo permitteres i sin Væxervirksomhed, og det lægger allerede Hindringer i Vejen; men det er jo fysisk umuligt, at han kan komme til Stede alle Vegne. Derfor har man ogsaa ordnet Sagen paa en anden Maade. Efter Bestemmelserne i den nuværende Lov om smittsomme Sygdomme hos Husdyrene af 29de December 1857 — for Resten tror jeg ogsaa, det er gentaget her — kan man til en vis Grad mangfoldiggøre Veterinærphysikus ved at udsende een eller flere Veterinærer, og det gjorde vi i ikke ringe Grad under Svinedifteritisepidemien. Det vilde ikke blive fornødent, naar Veterinærphysikus havde offentlig beskikkede Dyrlæger omkring i Landet, der kunde komme til Stede ethvert Sted, hvor der forelaa et pludseligt Sygdomsudbrud; saa kunde de sende ham telegrafisk Indberetning, og saa maatte han komme til Stede bag efter. Jeg mener, at Forholdet er det, at det er i høj Grad ønskeligt, at vi komme til en Ordning paa